

Universitätsbibliothek Paderborn

**Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis
Prædicatorum**

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

In Tertiam partem Directorij Inquisitoru[m] Nicolai Eymerici p[rae]fatio &
arg[umentu]m.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

IN TERTIAM PARTEM DIRECTORII INQUISITORVM

Nicolai Eymerici Praefatio, & Argumentum.

ORTVS Humanum mirabili quadam elementorum symmetria, et quasi cōfessione, atq; concordia diuinus constitutum, per variis casus, & rerū diversa accidentia, dissoluta ea confessione, ametriaque accidente, in teras, infastas, in felicisque calamitates, & morbos labi, & incidere quotidie conspicitur. ex his quidam medicorum peritia, & medicamentorum ope (iuuante tamen natura) longe lateque expulsi, sanati cedunt, corporisque ipsum ante afflictum in pristinū constitutionis statū reuertitur, & conservantum pharmacorum virtute munimur feliciter roboratur. Alij contra, humorum malignitate peccante adeo pestilentes existunt, ut prorsus incurabiles, totiusque remedij expertes efficiantur: qui (nisi vel ferro vel igni protinus occuratur) synceras sanasque partes sua innata malitia corruptentes, & vicinitate depravantes, paulatim totum corpus velut crudeles inimici, trucesq; tyranni immani feritate aque seuitia inaudientes, quasi diripiunt & depopulantur. his tamen unicum remedium est ferro protinus refecare, iuxta illud.

..... sed immedicable vulnus.
Ense recidendum est, ne pars sincera trahatur.

His prorsus similia in viuis animi, morbis corporis lōge crudelioribus, & immaniorib. licet velut in claro speculo, aut aqua limpidissima contemplari: quorum quidam perturbant eisdem mentem, rationemq; prepediunt: at quia summa abest malitia, non omnia inficiunt corruptum re diuinam intellectus facultatem. Alij tamē tanta sunt iniquitate, & malignitate affecti, ut quod est in homine pulcherrimū, excellentissimū & prorsus diuinum auferant, & extinguant. Inter hos est heres crimen, morbus mētis, & intellectus omnium fedis, grauiſſimus, & pestilentissimus: qui quamprimum animum alicuius infeliciter invaserit, primum fidem, eteras deinde virtutes diuinās corruptit, violat, aufert. Hoc tamen morbo agrotantes sanari interdum, si sit tamen interdum sua culpa incurabiles, & omne remedij genus derelictantes: at quia morbus est spiritualis, & proinde magis occultus, & latens: ideo difficile sanatur, difficilius oportuna medica menta inueniuntur, & omnium difficultime aptus medicus potest reperi. Ceterum ne in hac parte, quæ omnium erat grauiſſima, & vniuersaliter, reipublica Christiana defuisse videatur, Eymericus, vir, ut mihi videtur, ad fidei negotia prudenter, & pie peragenda diuinus natus, cū in superiori operis parte docuisset morbos, generaque morborum, & egrotorum, in quibus plantata fides, aut quasi fides fuerat, & debilitata, aut violata omnino, & radicitus anusa: nunc mirabiliter prorsus arte velut prudens medicus rem aggreditur magnam, prestantem, & fere omni humano ingenio maiorem tradit enim quidquid ad reprehendendū heresos morborum occultum, & latitancem exiguntur: quidquid ad cognoscendā agrosantium malitiam attinet: quid quid ad sanandos hereticos requiritur: remedia omnia prudentissime commissurā: Iudices violata religio- nis (qui sunt ad curandam, & aequilitudinem heresēs in medici a summō Pontifice Romano destinati) instruit: ut intelligent, quos, quibus, & quando, & quomodo curare oporteat. Qua ratione ad salutem revocati heretici per penitentiales penitencias, quasi per medicinas salutares in sanitate debeat conservari, demonstrat: & quomodo desperati, & incurabiles, hoc est, pertinaces & confitio fidelium ejiciantur, ne inuiditate, & morbi contagione proximos quosque fideles inficiant, & corruptant diligenter ostendit: quales sunt medicorum, hoc est, iudicium in hac re partes edocet; quæ ministeriorum officia, & munera tractat abunde, ita denique totam in hoc negotio procedendi seriem, & ordinem ponit ob oculos, ut nullus futurus sit vel mediocriter eruditus, qui cum hunc laborem fuerit intuitus, & securus, non facile suo muneri, & officio satisfaciat, & in sanctissimo Inquisitionis officio, non etiam possit sanctissime (ut decet virum inquisitorem) versari. Sancta vero qua ratione (quod erat longe difficultissimum) debeat ad praxim revocari, singulari methodo ostendit. Tandem si quæ difficultates (quod sēpe contingit) in officio inquisitionis vel in iudicium personis, vel in ministeriorum creatione, & officio, vel in paenitentiis iungendas vel remittendas, vel temporandas: vel denique in alijs quibuscumque, quæ breui oratione recenjeri non possant, oriuntur, opportune omnibus in fine huic operis sententias & triginta propositis questionibus occurrit. Eymericus adeo feliciter, ut sēpe sim boni ingeni, laborem vero & industriam in primis admiratus, qui eo tempore quo bona fere littera & sepulta jacebant, librorumque erat non parua penuria, potuerit tam felix, tam copiosum, & eruditum opus absolvere. Nam in singulis edocendis non fruolis, & caducis rationibus, sed vel apertis Pontificum summorum definitionib. vel Conciliorum decretis, vel sanctorum Patroni dictis, vel probatorum iurisperitorum gravibus sententijs, & doctrinis vtitur: quæ res maiorem sibi honorem, & operi autoritatem merito est allata. Ceterum singula sunt series & ordo docendi abunde monstrabunt.